

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł.

Cena egzemplarza 1 zł.

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. Nr. 30-197 „Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych” zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn.”

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.

Adres Administracji: Nowy Świat 69, tel. 678-40.

Sprzedaż numerów pojedynczych i ubiegłych roczników — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Intendentura)
Warszawa, ul. Nowy Świat 69, tel. 663-97.

Wysyłka pojedynczych numerów i roczników za zaliczeniem pocztowym.

TREŚĆ.

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

II. OKÓLNIKI Nr. Nr. I—3.

Poz. 1 — Okólnik Nr. 1 z dnia 5 stycznia 1938 roku o wynagrodzeniu za używanie własnych rowerów z silnikami w podróży służbowych. (GB. 13-5-4)	Str. 2
2 — Okólnik Nr. 2 z dnia 7 stycznia 1938 roku o rachunkowości grzywien, wymierzanych przez powiatowe władze administracji ogólnej (GB. 31-10-9).	2
3 — Okólnik Nr. 3 z dnia 7 stycznia 1938 roku o gospodarce finansowo-budżetowej i ustaleniu preliminarzy budżetowych związków samorządowych na rok 1938/39. (SF. 11-8-7).	3

III. PISMA OKÓLNE.

4 — Pismo z dnia 4 stycznia 1938 roku o zalecaniu i zakupywaniu wydawnictw o charakterze informacyjnym (GL. 83a-51)	6
5 — Decyzja z dnia 7 stycznia 1938 roku o mundurach straży ochronnej Spółki Akcyjnej „Polskie Radio” (AP. 3-181).	7

B. PRZEDRUKI.

I. DZIENNIK USTAW R. P. Nr. I.

II. MONITOR POLSKI Nr. Nr. I—4.

IV. ORZECZNICTWO.

ze „Zbioru Wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego” dział A. rocznik XV, rok 1937.

8

A.

II. Okólniki

Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

1.

OKÓLNIAK Nr. 1

z dnia 5 stycznia 1938 r.

o wynagrodzeniu za używanie własnych rowerów z silnikami w podróży służbowych.

(Nr GB. 13-5-4).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

Uzupełniając okólnik z dnia 11 lutego 1937 r. Nr. 10 w sprawie wynagrodzenia za używanie własnych samochodów w podróży służbowych (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 4, poz. 32), ustalam w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu ryczałtowe wynagrodzenie dla funkcjonariuszów państwowych działu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych za używanie w podróży służbowych własnego roweru z silnikiem — w wysokości 10 groszy za 1 kilometr przejazdu.

Ryczałt ten zwiększa się o 5 groszy przy podróży służbowych odbywanych na obszarze województw, wymienionych w drugim ustępie powołanego okólnika.

(—) Sławoj Składkowski
MINISTER

Otrzymują nadto:

Komendant Główny Policji Państwowej,
Dyrektor Głównego Urzędu Statystycznego,
Dyrektor Państwowych Zakładów Wodociągowych
na Górnym Śląsku w Katowicach.

2.

OKÓLNIAK Nr. 2

z dnia 7 stycznia 1938 r.

o rachunkowości grzywian wymierzanych przez powiatowe władze administracji ogólnej.

(Nr GB. 31-10-9)

Do

Urzędów Wojewódzkich, Komisarzatu Rządu na m. st. Warszawę oraz Starostw Powiatowych i Grodzkich.

W związku z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 15 maja 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 340) uległy zmianie niektóre postanowienia o postępowaniu egzekucyjnym, mianowicie:

1) organa egzekucyjne władz skarbowych przejęły ściąganie w drodze postępowania przymusowego grzywian wymierzanych przez władze administracji ogólnej i

2) obowiązek sporządzania i wysyłania upomnień został nałożony na te władze (urzędy) które dokonują wymiaru należności, podlegających przymusowemu ściąganiu.

Celem umożliwienia starostwom prawidłowego i terminowego wykonywania czynności związanych ze sporządzaniem i wysyłaniem upomnień, jak również nadsyłaniem we właściwym czasie organom skarbowym wniosków egzekucyjnych, Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych poleciło, aby kasowe dowody przychodowe, dotyczące uiszczeń grzywian, wymierzanych przez starostwa, kasy urzędów skarbowych odsyłały nie jak dotychczas do urzędów wojewódzkich, a bezpośrednio do właściwych starostw, co zresztą zgodne jest z zasadą, wyrażoną w ustępie 7 § 63 przepisów rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów państwowych (załącznik do Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 9 z 1935 roku). Dowody te starostwa będą otrzymywać co pół miesiąca, mianowicie za pierwszą połowę miesiąca do dnia 17-go danego miesiąca, za drugą połowę zaś — w terminie przewidzianym w ustępie 1 § 83 przepisów rachunkowo-kasowych dla kas urzędów skarbowych. Wymienione dowody starostwa będą otrzymywały przy wykazach szczegółowych. Urzędy wojewódzkie będą otrzymywały z kas urzędów skarbowych odnośnie tych grzywian tylko odpisy szczegółowych wykazów, wysłanych do starostw.

Powyższy tryb postępowania kasy urzędów skarbowych będą stosować od dnia 1 stycznia 1938 roku. Od tej daty starostwa będą zatrzymywały kasowe dowody przychodowe, przechowując je we właściwych aktach karno-administracyjnych, po uprzednim odnotowaniu uiszczeń w rejestrze karnym. Natomiast wykazy szczegółowe starostwa powinny odsyłać do urzędu wojewódzkiego.

Ministerstwo zwraca uwagę, że otrzymane dowody przychodowe i wykazy szczegółowe powinny być w starostwie bezzwłocznie cenzurowane, przy czym na wykazach szczegółowych przy odpowiednich kwotach uiszczeń należy odnotowywać na jaki fundusz przypadają te uiszczenia (np.: „Budżet Min. Spraw Wewn.“, „F.O.N.“ i t. p.).

W razie stwierdzenia mylnych zarachowań w dowodach za pierwszą połowę miesiąca, starostwo zwraca odnośny dowód kasie urzędu skarbowego przed upływem tegoż miesiąca. W razie stwierdzenia omyłki w zarachowaniu w dowodach za ubiegłe miesiące starostwo przysyła odnośny dowód urzędowi wojewódzkiemu, który postępuje w myśl obowiązujących przepisów. W obu przypadkach kwotę zwróconego dowodu starostwo odpisuje z dotyczącego wykazu szczegółowego, zamieszczając stosowną adnotację.

Urząd Wojewódzki na podstawie wykazów szczegółowych, otrzymanych od starostw zarządził przelewanie na właściwe fundusze odnośnych sum tych grzywian, które nie podpadają zarachowaniu na dochód Skarbu Państwa, t. j. na

budżet dochodów Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

W analogiczny sposób należy postępować również z nawiązkami (odszkodowaniami), wymierzonymi przez starostwa w postępowaniu karno-administracyjnym łącznie z wymiarem grzywien.

Jednocześnie z wejściem w życie wyżej wymienionego trybu postępowania, t. j. od 1 stycznia 1938 r. tracą swą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe zarządzenia niezgodne z niniejszym zarządzeniem, a w szczególności postanowienia okólnika Min. Spraw Wewnętrznych Nr. 133 z 1927 r. w części dotyczącej obiegów przychodowych dowodów kasowych (Zb. Zarz. Min. Spraw Wewn. str. 1317). — Okólnik powyższy obowiązuje w dalszym ciągu co do sposobu i terminu składania rocznych sprawozdań rachunkowych z omawianych grzywien.

Jednocześnie nadmieniam, że grzywny przypadające na F.O.N. urzędy wojewódzkie przekazują na konto czekowe w P. K. O. Nr. 6.

Powyższe zarządzenie nie dotyczy grzywien, przypadających na Państwowy Fundusz Drogowy, które w dalszym ciągu mają być wnoszone przez ukaranych na właściwe konta czekowe.

PODSEKRETARZ STANU

3.

OKÓLNİK Nr. 3

z dnia 7 stycznia 1938 r.

o gospodarce finansowo-budżetowej i ustaleniu preliminarzy budżetowych związków samorządowych na r. 1938/39.

(Nr. SF. 11-8-7)

Do

*P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego),
Starostów Krajowych w Poznaniu i Toru-
niu, Przewodniczących Wydziałów Powia-
towych i Prezydentów Miast.*

Zasadą przewodnią obecnej polityki budżetowej Państwa jest ściśle utrzymywanie równowagi budżetowej przy równoczesnym zwiększaniu wydatków produktywnych, a szczególnie wydatków inwestycyjnych sprzyjających ożywieniu życia gospodarczego. Tą zasadą winny kierować się związki samorządowe przy ustalaniu swych zamierzeń budżetowych na rok 1938/39.

W związku z prowadzonymi obecnie pracami nad ustaleniem preliminarzy budżetowych związków samorządowych na r. 1938/39 udzielam w porozumieniu z Panem Ministrem Skarbu związkom samorządowym i podległym mi władzom nadzorczym nad samorządem terytorialnym następujących wskazówek co do ustalania i zatwierdzania preliminarzy oraz zasad, jakimi wymienione związki winny kierować się w gospodarce finansowo-budżetowej:

1. Występujący na skutek poprawy gospodarczej pewien wzrost dochodu społecznego nie powinien być traktowany przez związki samorządowe jako bodziec do podwyższania stawek podatkowych samoistnych danin komunalnych; niezwiększanie bowiem obciążeń podatkowych jest jednym z czynników zapewniających trwałość poprawy gospodarczej.

2. W preliminarzowaniu dochodów na r. 1938/39 związki samorządowe mogą liczyć się ze wzrostem wpływów na skutek postępującej poprawy gospodarczej. Jednakże ocena preliminarza dochodów winna być dokonana jak najbardziej realnie i przy układaniu preliminarza danin komunalnych na r. 1938/39 związki samorządowe winny posługiwać się informacjami i ocenami państwowych władz skarbowych.

3. Uzyskane przez miasta i powiatowe związki samorządowe na obszarach włączonych do województw poznańskiego i pomorskiego prawo poboru dodatku do państwowego podatku dochodowego w okresie budżetowym 1938/39 może być wykorzystane w granicach nieodzownej potrzeby co najwyżej do 50% stawek, wskazanych w art. 24 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 2, poz. 6).

4. Rząd zamierza w bieżącej sesji parlamentarnej wystąpić z projektem ustawy, nadającym miastom wydzielonym prawo pobierania specjalnych opłat drogowych, co jest uzasadnione położeniem finansowym tych miast i potrzebami drogowymi. Projektuje się, aby opłaty te pobierane były przede wszystkim od nowo-wzniesionych budowli. Wpływ z tytułu opłat drogowych mógłby być wprowadzony do budżetów miast wydzielonych na okres 1938/39 w zależności od treści ustawy, jaka w tej materii zostałaby przyjęta przez ciała prawodawcze. Ewentualne wpływy z opłat drogowych mogą być używane wyłącznie na wydatki drogowe.

5. Z uwagi na konieczność zasilenia finansów związków samorządowych w ciągu lat trzech, t. j. w okresie niezbędnym dla przeprowadzenia prac nad zasadniczą reformą finansów samorządowych — przewiduje się dotowanie związków samorządowych przez Skarb Państwa sumą 10.000.000 zł. rocznie. Suma ta dzielona byłaby w sposób następujący w roku budżetowym 1938/39:

- a) miasta z ludnością poniżej 10.000 mieszkańców otrzymałyby . . . 3.000.000 zł.
- b) pozostałe miasta 3.000.000 „
- c) powiatowe związki samorządowe na subwencję dla gmin wiejskich 3.000.000 „
- d) komunalne związki wojewódzkie:

poznański 600.000 „
pomorski 400.000 „

W ramach powyższych sum a), b) i c) dotacja podlegałaby rozdziałowi pomiędzy poszczególne związki samorządowe w stosunku do liczby mieszkańców według ostatniego spisu ludności na obszarze całego Państwa, przy czym przy rozdziale dotacji pomiędzy powiatowe związki samorządowe brałaby byłoby w rachubę

ludność gmin wiejskich bez gmin posiadających uprawnienia finansowe miast. Ponieważ wszelkie dane przemawiają, iż przewidziana w państwowym preliminarzu omawiana dotacja w kwocie 10.000.000 zł. zostanie przez ciała prawodawcze uchwaloną, wyrażam zgodę, aby związki samorządowe przewidziały w swych budżetach odpowiednie kwoty dotacyjne, a mianowicie: miasta poniżej 10.000 mieszkańców w wysokości 1 zł. 31 gr. na 1 mieszkańca, pozostałe miasta w wysokości 49,5 gr. na 1 mieszkańca oraz powiatowe związki samorządowe 13,5 gr. na 1 mieszkańca powiatu z wyłączeniem ludności miast. Powiatowe związki samorządowe otrzymane kwoty dotacji winny przeznaczyć w całości na subwencje dla gmin wiejskich — przede wszystkim na pokrycie niedoboru tych gmin, spowodowanego nałożonym na nie obowiązkiem wypłacania dodatku mieszkaniowego dla nauczycieli szkół powszechnych. Zaległe dodatki mieszkaniowe winny być uregulowane najdalej w ciągu najbliższych dwóch okresów budżetowych.

6. Dla ułatwienia związkom samorządowym wypełnienia zadań w dziedzinie szkolnictwa przewiduje się przejęcie przez Skarb Państwa wypłaty dodatków mieszkaniowych dla nauczycieli w tej kolejności, iż w okresie 1938/39 przejęte zostałyby dodatki mieszkaniowe, wypłacane przez gminy wiejskie, w roku 1939/40 — dodatki wypłacane przez miasta niewydzielone i wreszcie w okresie 1940/41 — dodatki wypłacane przez miasta wydzielone.

W związku z powyższym gminy wiejskie w porozumieniu z wydziałem powiatowym winny w preliminarzach na okres 1938/39 zapreliminować po stronie wydatkowej — odpowiednią kwotę na pokrycie zaległości z tytułu dodatków mieszkaniowych dla nauczycieli szkół powszechnych, po stronie dochodowej zaś — przeznaczoną na pokrycie tego wydatku subwencję z powiatowego związku samorządowego; kredytów natomiast na opłacenie bieżących dodatków gminy wiejskie mogą nie przewidywać, przeznaczając zwolnione z tego tytułu kwoty — w granicach koniecznych potrzeb i równowagi budżetowej — na wydatki związane z budową szkół powszechnych, bądź poprawą stanu zagospodarowania szkół istniejących. Wskazany jest, aby przy urządzaniu budynków szkolnych gminy kierowały się wskazówkami, zawartymi w rozestrzonym do zarządów gmin wydawnictwie Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego p. t. „Publiczne Szkoły Powszechne — teren, budynki, sprzęty”.

7. Dodatki do państwowych podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji należy preliminować na okres budżetowy 1938/39 — biorąc pod uwagę wpływy za 1937 r. i opierając się na danych z powszechnego spisu ludności z 1931 r. — na 1 mieszkańca miasta — 65,94 gr., na 1 mieszkańca powiatowego związku samorządowego z wyłączeniem ludności miejskiej — 31,02 gr. na 1 mieszkańca gminy wiejskiej — 10,34 gr.

Analogicznie dodatki do scalonego podat-

ku przemysłowego należy preliminować na 1 mieszkańca miasta — 12,65 gr., na 1 mieszkańca powiatowego związku samorządowego z wyłączeniem ludności miejskiej — 5,96 gr. i na 1 mieszkańca gminy wiejskiej — 1,98 gr.

8. Sprawę preliminowania wysokości wpływu z tytułu poboru specjalnego podatku od wynagrodzeń pracowników samorządowych reguluje osobny okólnik.

9. Wobec konieczności uproduktynienia wydatków budżetowych oraz oparcia planów odłożenia o realną równowagę budżetową, związki samorządowe nie powinny zwiększać swych wydatków na administrację, a zwłaszcza wydatków osobowych. Nie wyklucza to jednak powiększenia etatów, ale w tych jedynie wypadkach, gdy jest ono istotnie konieczne i mieści się w granicach równowagi budżetowej, jak również polepszenia uposażeń w wypadku, gdy są one szczególnie niskie (gminy wiejskie w województwach południowych i zachodnich), a stan finansowy i poziom wykonywanych zadań uzasadnia awansowanie pracowników. Przy ustalaniu etatów należy zwrócić uwagę, aby praca w instytucjach samorządowych była tak podzielona między poszczególne stanowiska przewidziane w statutach etatu stanowisk służbowych, ażeby czas pracy zasadniczo był normowany w sposób analogiczny do czasu pracy w urzędach państwowych i aby pracownik samorządowy mógł korzystać z urlopu wypoczynkowego.

10. W preliminowaniu dochodów zwyczajnych na r. 1938/39 związki samorządowe nie powinny szacować wzrostu wpływów na skutek poprawy koniunktury powyżej przeciętnych wpływów uzyskiwanych w bieżącym (1937/38) okresie budżetowym. Związki samorządowe powinny jednak poczynić największe wysiłki celem uzyskania nadwyżki dochodów zwyczajnych nad wydatkami. Nadwyżki te, sumy uzyskane z odpisów renowacyjnych przedsiębiorstw i zakładów oraz wszelkiego rodzaju dochody nadzwyczajne winny być — z zastosowaniem zasady jak największej celowości i oszczędności — zużywane na realizację planów inwestycyjnych oraz renowacyjnych gospodarczo uzasadnionych i przyczyniających się do zwiększenia stanu zatrudnienia. W szczególności związki samorządowe — analogicznie jak w okresie 1937/38 — winny przyczyniać się z własnych środków do zwiększenia stanu zatrudnienia, przeznaczając na ten cel z dochodów zwyczajnych odpowiednie kwoty, preliminowane we właściwych działach budżetu z jednoczesnym sumarycznym ich wskazaniem w zestawieniu dołączonym do preliminarza budżetowego.

11. Już wielokrotnie zwracałem uwagę powiatowych związków samorządowych na niedopuszczalność zużywania opłat i dopłat drogowych na cele niedrogowe. Mimo to niektóre z powiatowych związków samorządowych nie tylko, że nie wyrównywały powstałego w latach ubiegłych niezgodnego z przeznaczeniem zużycia wpływów drogowych, ale ponadto w dalszym ciągu pokrywają z tych wpływów wydatki nie

związane z utrzymaniem i budową dróg. W związku z tym proszę P.P. Wołowców o dopilnowanie, aby w budżetach powiatowych związków samorządowych przewidziane zostały nie tylko pełne kredyty obejmujące zgodne z przeznaczeniem zużycie bieżących wpływów drogowych, ale — w miarę możliwości finansowych — również i kredyty na wyrównanie powstałego w latach ubiegłych niezgodnego z przeznaczeniem zużycia opłat drogowych. Kredyty tego rodzaju winny znaleźć pokrycie nie z wpływów drogowych, a z innych dochodów budżetowych. Poza tym zwracam uwagę na zastosowanie w okresie budżetowym 1938/39 wskazówek okólnika Nr 17 z dnia 15 marca 1937 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 7, poz. 53).

12. Składki na rok 1938/39 na rzecz Związku Rewizyjnego Samorządu Terytorialnego obliczać należy od sum preliminowanych w budżecie zasadniczym, a także w ewentualnie układanych w ciągu roku dodatkowych na rok 1938/39 w wysokości 1,5% (półtora pro mille) sumy dochodów zwyczajnych budżetu administracyjnego na 1938/39 i 1% (jeden pro mille) łącznej sumy brutto dochodów zwyczajnych przedsiębiorstw i zakładów na r. 1938/39 wyodrębnionych z budżetu administracyjnego bez potrąceń sum przelewowych. Na poczet powyższej należności w terminach ustalonych przez Związek Rewizyjny wpłacona być powinna przez wojewódzkie i powiatowe związki samorządowe oraz miasta wydzielone w ciągu pierwszego półrocza kwota, odpowiadająca wymiarowi składki na rok 1937/38, a ostateczny obrachunek i wyrównanie nastąpi w ciągu drugiego półrocza.

Ponadto władze nadzorcze winny zwracać uwagę na wyrównanie wszelkich zaległości w składkach i opłatach za rok 1937/38 oraz ewentualnie za lata ubiegłe w miarę możliwości w pierwszym kwartale 1938/39 i baczyc, aby odpowiedni na ten cel kredyt został w preliminarzu zamieszczony. Wykaz zaległości na I. IV 1938 r. przesłany zostanie Panom Wojewodom przez Związek Rewizyjny.

Jednocześnie zaznaczam, że Związek Rewizyjny w r. 1938/39 nie będzie pobierał od swych członków dotychczasowych opłat, obejmujących zwrot kosztów podróży inspektorów i rzeczoznawców.

13. Wysokość kredytów na opiekę społeczną winny związki samorządowe dostosowywać do istotnych potrzeb, traktując tańsze formy opieki społecznej jako program polityki opiekuńczej, zdążającej do rozszerzenia zasięgu opieki społecznej. Poza tym zalecam:

a) uwzględnienie w szerszej niż dotąd mierze akcji opieki nad dziećmi i młodzieżą, w szczególności przez wzięcie wydatniejszego niż dotąd udziału w akcjach koordynowanych przez Komitety Pomocy Dzieciom i Młodzieży, a w szczególności w akcjach dożywiania oraz kolonii i półkolonii letnich;

b) dążenie do utworzenia w każdej gminie

miejskiej i wiejskiej co najmniej jednego dziecińca sezonowego (latem) lub stałego, utrzymywanego bądź to przez odpowiednią organizację społeczną (np. Koło Gospodyń Wiejskich) przy pomocy samorządu, bądź też gminę lub powiatowy związek samorządowy; szczególnie pożyteczną rolę odegrać mogą dziecińce na wsi, jako instytucja zastępująca na tym terenie kolonie, ogrody Jordanowskie, świetlice, a nawet zakłady opiekuńczo-wychowawcze, wprowadzające w życie wiejskiego środowiska pierwiastki kulturalne.

Przy prowadzeniu przedszkoli wskazane byłoby pobieranie opłat od dzieci uczeszczających do przedszkoli (od 20 gr. do 1 zł mies.), od których byłyby jednak zwolnione dzieci ubogich rodziców. Ponadto pożądané byłoby, aby sąsiadujące powiatowe związki samorządowe utrzymujące przedszkola w większej liczbie (ponad 10) posiadały wspólną instruktorkę dla celów instrukcyjnych w dziedzinie pedagogicznej i dla celów inspekcyjnych. Wreszcie należałoby podkreślić, że opiekę nad przedszkolami objąć powinny przede wszystkim społeczne organizacje kobiece.

14. Rozwój wychowania fizycznego i sportu, a przede wszystkim objęcie nim wsi wymaga, aby związki samorządowe zastosowały pewne normy dla subwencjonowania Komitetów W. F. i P. W. Jako tego rodzaju normy orientacyjne wskazuję: dla gmin wiejskich i miast niewydzielonych — 0,7%, dla miast wydzielonych — 1% i dla powiatowych związków samorządowych — 1,5% ogólnej sumy wydatków zwyczajnych, dokonanych w ostatnim skończonym okresie budżetowym (w danym wypadku w okresie 1936/37).

15. Miasta i gminy wiejskie winny w preliminarzach budżetowych na okres 1938/39 w ścisłym porozumieniu z właściwymi władzami administracji ogólnej przewidzieć odpowiednie kwoty na cele przygotowania obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej, a to zgodnie z postanowieniami art. 6 ust. (1) pkt. 2 ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o obronie przeciwlotniczej i przeciwgazowej (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 742) oraz stosownie do zakresu prac w tej dziedzinie, przekazanych gminom zarządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 października 1937 r.

16. Jeżeli chodzi o popieranie organizacji i instytucji ogólnokrajowych to, ograniczeniom (w ramach jednak istotnej równowagi budżetowej) nie powinny ulegać kredyty na subwencje dla Funduszu Obrony Narodowej, Funduszu Obrony Morskiej, Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej, Polskiego Czerwonego Krzyża, Polskiego Związku Zachodniego i Tow. Przyaciół Młodzieży Akademickiej. Ograniczać również nie należy wydatków na składki do centralnych zrzeszeń samorządowych (Związek Miast Polskich, Związek Powiatów Rzeczypospolitej Polskiej, Związek Gmin Wiejskich), do Zrzeszenia Gospodarczego Samorządu Terytorialnego i Związku Gospodarczego Gazowni i Zakładów Wodociagowych. Na szczególne popar-

cie ze strony związków samorządowych w formie zapisywania się ra członków dożywotnich zasługuje ponadto Towarzystwo Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych, która to instytucja przychodzi z pomocą wyłącznie samorządowi terytorialnemu.

17. Kredyt na utrzymanie lokalnych i okrogowych targowiskowych komisij nadzorczych (art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. — Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 639, §§ 5 i 12 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 26 lutego 1936 r. — Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 19, poz. 160, z 1937 r. Nr 17, poz. 116) należy preliminować w budżetach targowisk na okres 1938/39 w wysokości 6% wpływów z opłat targowich faktycznie osiągniętych w okresie 1936/37, bądź w wysokości 7% tych wpływów w wypadku, gdy Wojewoda uzna to za konieczne ze względu na koszty utrzymania komisij lokalnych lub z uwagi na potrzebę powołania większej ilości komisij lokalnych, niż to przewidywało Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

Ponadto preliminarze budżetowe związków samorządowych na okres 1938/39 winny zapewnić uregulowanie zaległych udziałów w kosztach utrzymania targowiskowych komisij nadzorczych za lata ubiegłe.

Co do terminów, sposobu obliczania, pobrania i rozdziału należności od gmin z tytułu kosztów nadzorczych komisij targowiskowych, jak również co do wykonania budżetów tych komisij obowiązuje instrukcja Ministra Przemysłu i Handlu w sprawie finansowania targowiskowych komisij nadzorczych oraz wykonania budżetów tych komisij.

Do świadczeń na rzecz komisij targowiskowych obowiązane są gminy miejskie i wiejskie, posiadające uprawnienia targowe niezależnie od tego czy targowisko prowadzone jest we własnej administracji, czy też wydzierżawione; również w tym drugim wypadku podstawą obliczenia udziału posiadacza uprawnienia targowego w kosztach utrzymania wymienionych komisij są rzeczywiste wpływy z opłat targowych, a nie wysokość tenuty dzierżawnej.

18. W związku z upływającym w roku 1938 terminem dostosowania targowisk do wymagań rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 4 sierpnia 1936 r. w sprawie targowisk (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 462) i związaną z tym koniecznością wprowadzenia szeregu inwestycji, wpływy z opłat targowych po potrąceniu kosztów utrzymania targowiska, aparatu nadzorczego i ewentualnej obsługi długów winny być w całości przeznaczone, bądź zarezerwowane na inwestycje targowiskowe.

19. Poza powyższymi wskazówkami przy ustalaniu budżetów związków samorządowych na okres 1938/39 winny być uwzględnione wskazówki równocześnie wydanej instrukcji budżetowej dla związków samorządowych, kumulujące

i częściowo modyfikujące dotychczasowe, a nadal aktualne wyjaśnienia, zalecenia i wskazania w zakresie budżetowania w związkach samorządowych. W szczególności pod uwagę winny być wzięte wskazania, jakie powyższa instrukcja zawierać będzie w zakresie wydatków drogowych (wyłączenie wydatków na drogi państwowe, pokrywanych z funduszy państwowych), wydatków na zdrowie publiczne, wydatków na pożarnictwo (wyjaśnienie do § 26), podziału wydatków i dochodów w budżecie targowiska, wykonywania planów obsługi długów oraz przestrzegania zasad oszczędności i równowagi — jako podstawowych w gospodarce samorządowej.

Zechcą P. P. Wojewodowie polecić Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych podanie powyższych wskazówek do wiadomości zarządom gmin wiejskich i miast niewydzielonych oraz dopilnować ich wykonania przez związki samorządowe, znajdujące się na terenie podległego im województwa. Ponadto zechcą P. P. Wojewodowie zalecić indywidualnie poszczególnym związkom samorządowym (powiatom, miastom, gminom wiejskim), na terenie których ruch letniskowy i turystyczny ma większe znaczenie ekonomiczne, aby związki te w preliminarzach budżetowych na okres 1938/39 przewidywały w granicach możliwości budżetowych — pewne pozycje na popieranie ruchu letniskowego i turystycznego, a zwłaszcza na inwestycje potrzebne dla letników i propagandę.

(—) Sławoj Składkowski
MINISTER

III. Pisma Okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

4.

P I S M O O K Ó L N E

z dnia 4 stycznia 1938 r.

o zalecaniu i zakupywaniu wydawnictw o charakterze informacyjnym

(Nr GL. 83a-51).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m.
st. Warszawę oraz Starostów.

Władze administracji ogólnej otrzymują od rozmaitych instytucji i przedsiębiorstw liczne prospekty i oferty na zakup wszelkiego rodzaju wydawnictw o charakterze informacyjnym, jak to: wykresów organizacyjnych, tablic statystycznych, wydawnictw zawierających wszelkiego rodzaju spisy, wykazy i t. p.

Wydawnictwa tego rodzaju mają służyć bądź jako pomoc urzędowa, bądź też mają być wywieszane w urzędach dla użytku publicznego, O ile opracowania informacyjne należycie ułożone, odpowiadające rzeczywistości i aktualnemu stanowi rzeczy, mogą być pożyteczne dla urzędników i obywateli, o tyle wszelkie opracowania nieumiejętne lub oparte na fałszywych danych — co bardzo często ma miejsce — wprowadzają w błąd i powodują niepotrzebne wydatki z funduszków państwowych.

W związku z tym i w rozwinięciu wytycznych okólnika Nr 41 z dnia 13 lipca 1937 r. o zalecaniu, kolportażu i sprzedaży wydawnictw w urzędach administracji państwowej (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 19 poz. 144), Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o wydanie zarządzeń, aby wszelkie opracowania, broszury, zestawienie, wykazy i wykresy o charakterze informacyjnym nie były zalecane (poza wyjątkami wymienionymi w p. 5 powołanego wyżej okólnika Nr 41 z 1937 r.), ani nabywane z funduszków państwowych, o ile nie były uprzednio poddane ocenie w dziale bibliograficznym Dziennika Urzędowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Zarządzenie niniejsze ma poza tym na celu

uniknięcie licznej korespondencji z Ministerstwem dla uzyskania informacji co do wartości i celowości zakupu proponowanych przez rozmaite firmy wydawnictw.

(—) Hausner

DYREKTOR GABINETU MINISTRA

5.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 ust. (1) dekretu z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 455) i § 2 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1935 r. Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 534) udziela w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych Sp. Akc. Polskie Radio (Warszawa, ul. Mazowiecka 5) pozwolenia na ustanowienie i używanie munduru dla straży ochronnej Polskiego Radia według załączonego wzoru*)

(Warszawa, dnia 7 stycznia 1938 r. Nr AP. 3-181)

Za MINISTRA

(—) Korsak

PODSEKRETARZ STANU

B.

I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 7 stycznia Nr 1 Rok 1938

Poz. 1. Ustawa z dnia 4 stycznia 1938 r. o konwersji 6½% pożyczki zagranicznej.

Poz. 2. Ustawa z dnia 4 stycznia 1938 r. o zmianie warunków dzierżawy Państwowego Mołopolu Zapalczanego.

Poz. 3. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1937 r. o zakazie wywozu niektórych pasz.

Poz. 4. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 28 grudnia 1937 r. o zmianie w organizacji i zakresie działania niektórych urzędów i posterunków celnych.

Poz. 5. Oświadczenie Rządowe z dnia 15 grudnia 1937 r. w sprawie przystąpienia Łotwy do konwencji z dnia 13 października 1919 r. uregulującej żeglugę powietrzną.

Poz. 6. Obwieszczenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 8 li-

stopada 1937 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o szkołach akademickich.

II. Przedruki z Monitora Polskiego.

z 3 stycznia Nr 1 Rok 1938

Poz. 1. Obwieszczenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 22 grudnia 1937 r. w sprawie zatwierdzenia typów szkielek odbłaskowego rowerowego.

z 4 stycznia Nr 2 Rok 1938

Poz. 2. Uchwała Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1937 r. w sprawie ustalenia kwoty zasadniczej rent z ubezpieczenia emerytalnego robotników w latach 1937 i 1938.

z 5 stycznia Nr 3 Rok 1938

Poz. 3. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

z 7 stycznia Nr. 4 Rok 1938

*) Nie przedrukowano.

IV. Orzecznictwo.

Przedruki ze „Zbioru Wyroków N.T.A.” dział A, rocznik XV rok 1937.

Nr 1375A.

Świadkowie mogą być dopuszczeni jako środek dowodowy dla ustalenia przebiegu służby zaborczej w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z 8 lipca 1932 poz. 577 Dz. Ust. (Teza).

(Wyrok z 14 maja 1937 l. rej. 5894/34).

Nr 1376A.

Oświadczenia części wyborców, podpisanych pod protestem wyborczym, o cofnięciu podpisów pod tym protestem bądź o cofnięciu udziału w protestie przeciwko wyborom do rad miejskich na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego, skoro oświadczenia te nastąpiły już po wniesieniu protestu do władzy właściwej, nie mogą spowodować uznania protestu wyborczego za nieważny tylko z tego powodu, że po wycofaniu się części protestujących liczba wyborców, podtrzymujących protest, spadła poniżej minimum, wymaganego przez §§ 45 i 17 regulaminu wyborczego z 20 października 1933 poz. 607 Dz. Ust. (Teza).

(Wyrok z 21 maja 1937 l. rej. 2657/34).

Nr 1379A.

Decyzje Wojewody, oparte na postanowieniu końcowym art. 3 prawa o ochronie lasów niestanowiących własności Państwa z 24 czerwca 1927 poz. 932/1932 Dz. Ust., nie są ostateczne w toku instancji administracyjnych. (Teza).

(Wyrok z 28 maja 1937 l. rej. 6929/35).

Nr 1382A.

Zamieszczone w art. 42 prawa budowlanego poz. 202/1928 Dz. Ust. zastrzeżenie, że przy rozpoznawaniu prośby o pozwolenie na budowę po upływie przewidzianych w art. 39 dwóch lat odmowa pozwolenia nie może nastąpić z powodu niezgodnienia projektowanej budowy z zamierzeniami regulacyjnymi, dotyczy jedynie tych przypadków, kiedy w chwili rozpoznawania wspomnianej prośby plany zabudowania nie zostały jeszcze prawomocnie zatwierdzone. (Teza).

(Wyrok z 4 czerwca 1937 l. rej. 6494/35).

Nr 1383A.

Na obszarze b. zaboru austriackiego winny być do metrykalnej księgi urodzin wpisane te imiona dziecka ślubnego, które obrali rodzice. W razie nieosiągnięcia porozumienia w tym względzie decydująca jest wola ojca. (Teza).

(Wyrok z 5 czerwca 1937 l. rej. 2439/34).

Nr 1384A.

Przeciw uchwale zarządu gminy wyznaniowej żydowskiej mniejszej, mocą której postanowiono nie umieścić danej osoby na liście kandydatów na stanowisko rabina, przysługuje pominiętemu prawo żalenia się do państwowej władzy nadzorczej, a następnie prawo odwołania się w toku instancji tych władz. (Teza).

(Wyrok z 11 czerwca 1937 l. rej. 771/34).

Nr 1385A.

- 1) Zarząd gminy wyznaniowej żydowskiej mniejszej, pochodzący z ustanowienia go przez państwową władzę nadzorczą, ma prawo zarządzić przeprowadzenie wyborów na stanowisko rabina.
- 2) Udział w wyborach więcej niż połowy uprawnionych do głosowania nie jest w gminach wyznaniowych żydowskich mniejszych warunkiem ważności wyboru rabina. (Tezy).

(Wyrok z 11 czerwca 1937 l. rej. 772/34).

Nr 1387A.

Dopuszczalny według dawnych przepisów pruskich obowiązek utrzymywania drogi lub mostu, służącego do publicznego użytku, przez pewne osoby na podstawie zwyczaju (t. zw. „observantia”) nie jest sam przez się szczególnym tytułem prawnym w rozumieniu art. 17 śląskiej ustawy drogowej z 9 stycznia 1933 poz. 3 Dz. Ust. Śl. (Teza).

(Wyrok z 11 czerwca 1937 l. rej. 6834/34).

Nr 1389A.

Stwierdzenie obywatelstwa w dowodzie osobistym, wydanym na podstawie okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 17 listopada 1921 r. B. P. 1958 (Dz. Urz. Min. Spr. Wewn. Nr 12/1931), jest decyzją o ile przytoczono w tym stwierdzeniu podstawę faktyczną, na której je oparto.

Decyzja ta, jeżeli wydana została w okresie obowiązywania art. 16 rozporządzenia ministerialnego z 7 czerwca 1920 poz. 320 Dz. Ust., może być unieważniona, o ile zachodzą w tym względzie warunki, określone w powyższym przepisie. (Teza).

(Wyrok z 14 czerwca 1937 l. rej. 7350/33 i 9308/33).

Nr 1396A.

Traktowanie przez władzę budowlaną pieców jako urządzeń, związanych z budynkiem, o których mowa w art. 380 prawa budowlanego w brzmieniu noweli z 3 grudnia 1930 poz. 663 Dz. Ust., nie narusza postanowień tegoż artykułu, jak również art. 377 powołanego prawa. (Teza).

(Wyrok z 28 czerwca 1937 l. rej. 1564/36).

Nr 1400A.

W razie orzeczonego rozwodu z zaznaczeniem, że matka w drodze polubownej przyjęła na siebie obowiązek utrzymywania dzieci, odmowa przyznania matce dodatku ekonomicznego na dzieci jest uzasadniona. (Teza).

(Wyrok z 6 września 1937 l. rej. 804/34).

Nr 1401A.

1) Obywatel polski, nie obowiązany do polskiej czynnej służby wojskowej, traci swoje obywatelstwo przez nabycie obcego także w tym razie, gdy nie uzyskał poświadczenia, przewidzianego w art. 15 rozporządzenia ministerialnego z 7 czerwca 1920 poz. 320 Dz. Ust.

2) Dla odzyskania obywatelstwa polskiego, utraconego wskutek nabycia obywatelstwa obcego, nie ma w myśl ustawy z 20 stycznia 1920 poz. 44 Dz. Ust. późniejsza utrata tego ostatniego obywatelstwa sama przez się istotnego znaczenia. (Teza).

(Wyrok z 15 września 1937 l. rej. 4950/35).

Nr 1402A.

Przy zatwierdzaniu projektu budżetu gminy wyznaniowej żydowskiej państwową władzą nadzorczą winna pozycję, obejmującą uposażenie rabinu gminy, oceniać co do jej wysokości z punktu widzenia umowy między gminą wyznaniową i rabinem. (Teza).

(Wyrok z 21 września 1937 l. rej. 9137/34).

Nr 1403.

Stwierdzenie popełnienia nadużyć wyborczych ze strony przewodniczącego komisji wyborczej przy wyborach na rabinów i podrabinów w gminach wyznaniowych żydowskich powoduje bezwzględną nieważność przeprowadzonych wyborów. (Teza).

(Wyrok z 24 września 1937 l. rej. 2971/34).

Nr 1405A.

Przy udzielaniu zezwoleń na urządzenie zakładów przemysłowych w trybie art. 14 i nast. prawa przemysłowego poz. 468/1927 Dz. Ust. władza orzekająca uprawniona jest brać pod uwagę kwestię bezpieczeństwa pożarowego budynku i oceniać ją według przepisów obowiązującego w tym czasie prawa budowlanego poz. 202/1928 Dz. Ust., jakkolwiek budynek wzniesiony został przed wejściem w życie pomienionego prawa budowlanego. (Teza).

(Wyrok z 28 września 1937 l. rej. 5210/35).

Nr 1406A.

Ustanowione rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z 7 czerwca 1927 poz. 468 Dz. Ust. izby rzemieślnicze stały się instytucjami samorządu gospodarczego w rozumieniu art. 25 ust. 1 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923 poz. 239/1932 i 668/1933 Dz. Ust. dopiero od wejścia

w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 27 października 1933 poz. 638 Dz. Ust. (Teza).

(Wyrok z 1 października 1937 l. rej. 9196/34).

Nr 1407A.

Obowiązek dostarczenia oficerom i żonatym podoficerom zawodowym na podstawie art. 12 ustawy z 15 lipca 1925 poz. 681 Dz. Ust. kwater stałych przez zarządy gmin może powstać również i w przypadkach, gdy dane osoby wojskowe posiadają mieszkania wynajęte, jeżeli mieszkania te są nieodpowiednic, a m. in. gdy opłacany za nie czynsz według oceny konkretnego przypadku jest nadmiernie wygórowany. (Teza).

(Wyrok z 15 października 1937 l. rej. 5170/34).

Nr 1408A.

Rozciągnięcie w myśl art. 9 ustawy z 31 lipca 1924 poz. 741 Dz. Ust. przewidzianej w tej ustawie ochrony drobnych dzierżaw rolnych na poddzierżawców, którzy rozpoczęli użytkowanie poddzierżawionych gruntów przed dniem wejścia w życie tej ustawy, tj. przed 28 sierpnia 1924 r., nie zmienia w niczym określonego art. 3 ustawy z 3 lipca 1919 poz. 345 Dz. Ust. położenia samych dzierżawców, którzy w myśl tego przepisu korzystają z ochrony tylko wówczas, gdy dzierżawione grunty objęli w posiadanie przed dniem wejścia w życie tej ustawy, tj. przed 18 lipca 1919 r. (Teza).

(Wyrok z 20 października 1937 l. rej. 9434/34).

Nr 1409A.

1) Postanowienia objęte art. 179 ust. 1 p. a) prawa budowlanego, mają zastosowanie także w przypadku, w którym poza budynkiem frontowym, położonym przy ulicy, znajduje się przeznaczony na pobyt dla ludzi budynek oficynowy, położony całkowicie czy częściowo w odległości powyżej 30 m od ulicy.

2) Zasadę powyższą przy pasażu stosować należy w ten sposób, że decydować winna odległość środka pasażu od obu ulic. (Teza).

(Wyrok z 24 września 1937 l. rej. 4706/34).

Nr 1411A.

Ani ustawa o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego z 23 marca 1933 poz. 294 Dz. Ust., ani regulamin wyborczy do rad miejskich poz. 607/1933 Dz. Ust. nie zawierają przepisu, mocą którego podpis kandydata na radnego, zamieszczony na zgłoszonej przez wyborców liście kandydatów na radnych, jest nieważny. (Teza).

(Wyrok z 4 października 1937 l. rej. 3014/34).

Nr 1413A.

Postanowienia art. 7 § 2 Konwencji Wiedeńskiej (poz. 148/1925 Dz. Ust.) należy stosować w drodze analogii do osób, które nie urodziły się na obszarze, wchodzących w skład Polski, lecz na podstawie art. 8 § 2 tej Konwencji uzyskały w

sposób pochodny obywatelstwo polskie, nabyte przez rodziców z tytułu urodzenia się na powyższym obszarze. (Teza).

(Wyrok z 5 października 1937 l. rej. 2897/34).

Nr 1414A.

Wyznaczenie w rozporządzeniu Ministrów Spraw Wewnętrznych i Skarbu z 11 marca 1929 poz. 270 Dz. Ust. terminu, do którego mogą być zgłaszane podania o odszkodowanie za nieszczęśliwe wypadki, doznane w służbie policyjnej przed wejściem w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 6 marca 1928 poz. 257 Dz. Ust., nie stanowi przekroczenia pełnomocnictw, udzielonych Ministrom art. 152 zacytowanego rozporządzenia. (Teza).

(Wyrok z 5 października 1937 l. rej. 8801/34).

Nr 1415A.

Umieszczenie w wykazie imiennym nieruchomości ziemskich podlegających przymusowemu wykupowi, majątku, nabytego z liczby majątków, przeznaczonych do likwidacji na zasadzie ustawy z 15 lipca 1920 poz. 467 Dz. Ust., choćby z zastrzeżeniem, że dany majątek nie podlegnie przymusowemu wykupowi przed upływem 18 lat, przewidzianych w art. 2 ustawy z 25 września 1922 poz. 806 Dz. Ust., jest niezgodne z ustawą, jeżeli nie zostało ustalone, że wyczerpano już na terenie województw poznańskiego i pomorskiego majątki, wymienione w pp. 1 — 8 ustawy z 15 lipca 1920 poz. 462 Dz. Ust. (Teza).

(Wyrok z 9 października 1937 l. rej. 1813/37).

Nr 1416A.

Umieszczenie w wykazie imiennym nieruchomości ziemskich podlegających przymusowemu wykupowi, majątku, którego cały obszar wyczerpany został wyłączeniami z art. 4 i 5 ustawy o wykonaniu reformy rolnej (poz. 1/1926 Dz. Ust.), z tej rzekomo racji, że dane, przytoczone przez właściciela majątku przy dokonywaniu wspomnianych wyłączeń, były niezgodne z istotnym stanem rzeczy, nie jest dopuszczalne przed rozstrzygnięciem sprawy pomienionych wyłączeń w trybie, przewidzianym w ust. 3 art. 17 ustawy o wykonaniu reformy rolnej. (Teza).

(Wyrok z 9 października 1937 l. rej. 1839/37).

Nr 1417A.

W myśl § 13 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 8 lipca 1932 poz. 577 Dz. Ust. zaliczenie do wysługi emerytalnej ułamków roku, wynoszących więcej niż 6 miesięcy, za pełny rok wywiera wpływ także na uzasadnienie roszczenia o uposażenie emerytalne. (Teza).

(Wyrok z 11 października 1937 l. rej. 8129/34).

Nr 1418A.

1) Wobec zniesienia na mocy art. 96 ustawy konstytucyjnej z 17 marca 1921 r. wszelkich odrębności stanowych, ubiegający się o uwłaszczenie nie może już obecnie korzystać z tych uprawnień specjalnych do nabywania ziemi, jakie mu z tytułu jego przynależności do stanu t. zw. b. wolnych ludzi 2-giej kategorii zapewniały ustawy rosyjskie, o ile nie odpowiada w tym względzie wszystkim warunkom polskiej ustawy uwłaszczeniowej z 20 czerwca 1924 poz. 254/1929 Dz. Ust.

2) Użytkowanie, o którym mowa w art. 1 cz. 1 ustawy uwłaszczeniowej z 20 czerwca 1924 poz. 254/1929 Dz. Ust., winno być oparte na tytule prawnym. (Tezy).

(Wyrok z 12 października 1937 l. rej. 4704/35).

Nr 1419A.

Żądanie przeprowadzenia tajnego głosowania, przewidziane w § 14 (1) regulaminu wyborczego do rad gromadzkich na obszarze województwa krakowskiego, lwowskiego, pomorskiego, poznańskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego (poz. 760/1934 Dz. Ust.), może być skutecznie złożone na piśmie nie tylko po ukończeniu czynności, poprzedzających głosowanie (§ 14 ust. 1 tego regulaminu), lecz w każdym razie w ciągu całego trwania zebrania wyborczego do chwili rozpoczęcia głosowania. (Teza).

(Wyrok z 15 października 1937 l. rej. 2543/35).

Nr 1420A.

Art. 7 ust. 2 ustawy o rybołówstwie z 7 marca 1932 poz. 357 Dz. Ust. nie wyklucza przewidzianego w art. 10 teje ustawy wynagrodzenia. (Teza).

(Wyrok z 15 października 1937 l. rej. 3769/35).

Nr 1421A.

Istniejące gospodarstwa, których obszar nie przekracza norm, przewidzianych w art. 50 cz. 1 ustawy o wykonaniu reformy rolnej poz. 1/1926 Dz. Ust., mogą być powiększone w drodze nabycia gruntów z parcelacji jedynie do obszaru, wskazanego w tymże artykule 50. (Teza).

(Wyrok z 18 października 1937 l. rej. 4035/36).

Nr 1422A.

Przysługujące drobnym dzierżawcom rolnym prawo nabycia gruntów, wymienionych w art. 1 ust. 1 ustawy z 18 marca 1932 poz. 516/1933 Dz. Ust., nie jest ograniczone li tylko do gruntów wiejskich, lecz obejmuje także dzierżawę gruntów, położonych w obrębie miast i miasteczek, jeżeli prowadzone jest na nich gospodarstwo rolne. (Teza).

(Wyrok z 20 października 1937 l. rej. 9435/34).

GUSTAW SZYMKIEWICZ

Naczelnik Wydziału Administracyjno-Budowlanego
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych

Komentarz
do
Prawa Budowlanego
w nowym brzmieniu
1938 r.

2 tomy, stron 568.

Cena 12 zł., w oprawie płóciennej 14 zł.

Koszta przesyłki i opakowania 1zł., za zaliczeniem 1 zł. 50 gr.

Do nabycia u autora Warszawa I, Skrzynka poczt. 395.

Konto czekowe w P. K. O. w Warszawie 7854.